

Bréf til Bjarna: Bréfritari Ragnhildur Pétursdóttir í Háteigi, nóvember 1930 til desember 1931

Bjarni Benediktsson – kýrnar – atvinna – veislur - hrossalæknir – gulalánið – líklegt krónan félli –
veikindi – skuld – Ísland í ógæfu – Kaupfélagsböl – Búnaðarfélag – fjársukkið – Framsókn –
húsmæðrskólinn - Staðarfell - einveldið –kvennafundir – kostningar – fiskisamlag – stjórnarmyndun –
Sveinn – síldarfundur – síldareinkasala – gamlir seðlar -

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360

Fjölskyldan

Askja 3-1, Örk 12

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Skrifta 13. des. 1930.

Háteig 24 október 1930

Bjarni minn. Eg er eins og gömlus mótmurnar, men fyrkir ovo mikil væntun alla artarsemi, þess vegna þótti mér mikil væntun breijt frá þeim. Eg vildi óska að þið skrifadir mótmuminni oft, miðögg oft, ovo hinum fyrri, venlega til þessa að hinum á transstan gáðans son, sem hugoar um hana og elskar hana. Þú veit varla hvad mikil gött þið getst gerð hennar silarlifi með því.

Mér fyrkir væntun að þið fórst dálíð meir en stýðstu leid, þegar þið fórst að heiman. Eg get triðið þú að þeningarnir hafi verit fljótt að fara, þeim en vanir þú, en láttu ekkur vita í tina ovo þið verdir ekki i vandræðum. Það fór mið svona fyrir mér i gær, að eg gat ekki látt vera að kampia að f. p. eitt lítið malverkt, eg hafði þó hugoð mér að hætta að kampia ólikens óþarfa, en ovo þegar eg sé fessa góður drengi með svona mikila vinnu og mikil vandræði sökum fáttækar, þá ger eg ekki annan

en kleypt af þeim, og mið fyrst mið
 allar borgar fyrir þad afur á einhvern
 hæð. — Kjörnar minar miðjökkar betur eda
 skipin fiska meim, og selja betur. svona
 gengur þad fyrir mið. Eg var mið farin
 til halda heim um daginn, til eg myndi vera
 a leidinni til fái atvinnu vit til vera i
 veislum. Fyrst heldu nokkrir kunningar
 Sigurði Þjóðólfsseni í Gullfoss veisen af því hann
 hafði orðið 60 ára í hansk, fátt í henni töku
 svona milli 50-60 manns, svo kom kvæði
 samsæti fyrir E. Nilsen gamla, það var bara
 fullt Hotel Borg, og miklar vœdur, en Nilsen
 sjálfur var ónjallasur. Í undan þeini
 veisen var önnur um bord i Dettifoss
 þegar hann kom, og svo endaði þetta
 all i "fokos" um bord i Gullfoss. Þóraf
 var stjórn Eimskippafélagsins og endurust.
 madur var atvinn farinn til spækkast.
 þóður sv. var mjög auk um sín göðr
 konu og strunk hana alla vit og vit og
 dæðiss til fallega kjólmum hennar. En mið
 þótti emið meira unvert, þegar Guðmundur
 Vilhjálmsson fór líks til strijka sín konu,
 en það var mið angljósl til svona vorn ólisvít-
 ingarnir blíðlindir. —

þeir halda áfram að ríða um landoreikningana, um tölurnar. Hannes dýralæknir kom heð nýlega, og sagði mið vera að hinga um að stefta magga fyrir að þeir hefðu uppmætur sig og kallað sig hrossalæknir. Hann sagðist þá þá deinda í 50kr. setet. —

Eg sagði mið hann að hann myndi vera þau (hrossalæknir) Maggi kallaði hann hrossalæknir i sambandi mið landoreikningana, anninga Hannes hefur undirjiamelega grannist það nýjög mikil. Þau má mið merkilegt heita að geta verit að ríðar til ír landoreikningum að eftir ár, en þá ekki óvithalla með til að til að segja og inrokurða hvernig beri að skilja þá. —

Nið hefur nýjalaín fengið viðumefnið gula láin, er það af því að „Timini“ hafi Japana til samansbandar við lánköku þessa, þótt það heldur langt sött samliking. —

Bara að næstu koningar meðun sínar viðbjóð spjóðarinnar að framferti Timans og þessara hvalþá stjórnarinnar, en það er helgara sagt en gerst. Nördnum standa undrandi yfir innsilum koningarinnar þar í landi. Það var sorglegt fráfall Páls syðru-máns Bjarnasonar. Hann dó ír bláðsíðum í frá förm. Þeir voru fjöldi að setja fánsteingrunn,

i hans stáð. Svo miði að vera hægara fyrir Harnes að vinna hiravít. — Þen þeir eru mið vist makkir, sem þófust fyrir, það er verit að segja að Harnes hafi að eins gengid i ábírd fyrir Clasen á Sandi, er sagð að Harnes munu hafa þar miklu meiri þeningun.

Kristin og Helgi settu miði bið um afur viku af nóvember, þau hafa ágæta íbúð þarna og hafa komið sín fríðilega fyrir. — Þau eru óskur fegin að vera miði gift um að nýj. — Stefnan Jóhann er i vandræddum með þessi mið og er þóræf leitandi að taka frest að frest ofan, fyrst félkum hann manna svo hálfan, en þau eru svo hræddum að felta sín hrekkir og til að bida eftir J.F. og þá hann til að höfða sakamálarsauðið. — A.H. eg trúi því mið ekki fer en eg heymi það i eg held nefnilega að þessir samþingar J.V. Blaði að fram barri honum það, og þeir hafi staðið ^{þverum} þeim frambóendum og þess vegna hafi hann ekki komið þeim i frambóend.

Harnes ráðherra hefur stor bapnád i húsu, þorða hin til Bjarneyja og var eitt stórt bap, og svo þegar það er allt yfirstaðið þá soldisk ekker af him, svo þessi hin, sens er sá fyrir ^{að einn} var litifjörlagun. Maxinn eins og fólkvið segir, hefur allt að hafi heldur betur, og er þá vel. — Hér bídja allir að heilsa þér og óska þér að gáða. Verdu af mið kær hræddur og bít og eru að

Háteigni 13 janúar 1931

Eldken frændi minni!

Eg fækka þér miðig vel fyrir breið, sem eg félk þá þér í gaer, en þú hefur mi skrifat það 13 desember. Það það er mi ríktur minnindur síðan.

Miðþekir miðig vanti um að þú skrifar um þina hagi - og eg skal sega þér það frændi minni að eg er ekki braedd um að þú farir illa með þeim, það er svo ódilegt að þú séður þeim, og eg vel taka það fram að þú mælt ekki horfa í mörkum spán gera orðið þér til frama og gangið. Móðir þín var að ráða mið mið nýlega, að senda þerings til ísländs og gema þá þar, heldur en, að eigi þá henna í bökkum því mi væri líklegt að krossan felli.

Sagði eg henni að við varum mið að leggja þeim okkar í þann leirata banka, sem við hefum kost á að leggja þeim í, mið sem staði, þar sem þú varir. Þú félst mið að þú munndir all godur, en býður við að þú okkar væri svo mikil einkver myndi af gangur. Svona er mið komið

áliði móður finnar á fjármálaóspnum-
um. Í veinni skrifar þer ~~eflans~~ um 77.
en það er mið svo komið fyrir honum at
hann skrifar og skrifar i "Tíman" fölstu og
fjarstæði um mið og nærum. Þær finn
skömmur liggja með hja flotkomoðum
hans at lista þetta buil para a' frum.

Sir. Jakob er í áttina at skára. Hona hans
var a' ferdinni minna i fyri viku og medal
annars sagði hin at það versta væri mið
ekki veikindi sir. Jakobs mannsins. Það væri
margt annað, sem væri em' þá vera.

þetta em mið nokkrud tvieggrud ord, annað
tvægga er, at konan er ekki greind og meður
sins fíos ekki hins verði, eda, at af sökkni flotk-
manns sir. Jakobs em undalega mikilas!

Það er nokkrud síðan flammes hefur
komið, en það var hann mjög ánægur yfir
baráttu, sem hann hafði hatt i óði vid
unga jafntarmum, sem urðu a' vegi
hans, mið þins mið flammes oft vera
göður og skjó i sjónum, sem hann segir.

En hann á líkur sig nokkrud mikil
alvetran. Það var sorglegt með Sturl.
Það líkur ist með P.H. at hann hafi verit
þeigur, hann hafði geri ráð fyrir at koma
með einflago skipunum, sem um líkt leiti

vom stódd i Hudi, og stíllkan hans mætti
níður við skýrin, þegar þau kómu til, at
taka a' móti honum. Þólandi verður
flest at til ógæpi min um þessar mundir.

Pjörur, sem er, eftir sögus vina hans, fyrri
lundi sparf at fara í gjóinn. Og Páll sýslum.
þarf at degja ír bláðeitran út- frá bónum.

Hann hefur jafnvegi a' þarna vestra, en
mi er þar settur Jón Steingrimsson;

Dungal hefur verið svo óheppin með
bólséprum i hansk, at þe hefur sunnabada
drögist af fori, svo sá sjánum, sem hann
hafði eftir lungnbölgunu i Borgarsíðunum
i fyrra, hefur vist farit i bólsætingunum
i hause. — Nið es þarit at tala um

ad förlifur; Baldurskeini eigi at
vara a' móti fáður þínum i d. pingeyjar
sýslum. Og at hann eigi ekki at verda
lausum forseti i vellur. Pabbi þínum sagt ill
ni ekki seckjað svo fast eftir því at
vera forseti ef ætti at fara líka forsetannum
með því at skamta mónum misfrelsi
og svo hvada mál yðru teknin á dagkvá.
Taldi hann sig þa' betur þárum at vera
ekki i forsetastóhl. En ig get mi trúat
at Jörundur verði líka aði tregur til ólíka
undirgefni.

Ni er Kolbeinn bniinn að lítta verda
á því að stopna fyrir „Allianse“ brefum krep
hann breiparmu og kálfannu, en vill þar aí
máti borga alla skuldina með áföldnum
kærnadi og 5% sem verda það 37-38
þúsund íða hringum 16. hundruð hvers
brei og komur því sein saman um það
s og sl. að það væri best að taka því
bodi og líta hann þá brefir fyrir það.

En fyrir nokkum vindi hann Þormund
Ólafsson „Þaus magnusongó“ ísl ap örkuvi
og hann aílli bara að sætja brefir fyrir
24 þúsund. Kolbeinn hefur mið haft þá
vinnu i haust að selja 21 brei, sem hann
tök hjá Halldóri i fyrra og Halldór hafdi
haft í geimslu og notkun í vedi. Fyrir
það hefur hann svo haft peninga og það
sem aivankar hjá Birni Þislasoni því
þeir hafa lagt lag sitt saman í haust.

Til d. seldi hann Birni visel seinn
aílli að falla í mannamundi og var 10.000
kr. fyrir 8000 kr. Þetta gerði mi Kolbeinn
seinn fyrir jölin En hvernig sem það
er þá hafði hann handbarar 24 þúsund
um daginn. Hverz honum tegoh mi að
þá það sein aívanlar til að borga út
brefir. Allianse hlyktur að tapa miklu

1930. Hannes ráðherra, hefur silgð inn fi
i tall hans. Hann fór til Þjarnreyjas og
sóður var ekker annad en tapt minnsl
60-60 fársund og svo var stor vidgerð á honum
og þær tívar sem fannir hafa verit hafa
ekki selst fyrir 42 krossadi. — Skili er óá
eini sem hefur silgð inn fi i hansi.
Jón Karlins er bæði bankastjóri og fransko-
fyrir umliunae auk als annars.

Nið heimtar Íslenskbankinn ad Ráðafélagið
sí gert uppi undanfarin að hefur Jón dæður
at, hvad það hefdi getið lötekant skuldir sínar,
mið loðnum hann hveda virð annars. Þóri
nis er hann minnihluta matur, og samkvæmt
hrápi meinihluta þeina mamma, sem mið ófjörm
fjármálmum, þó að óflekska framkvæmdarofjörum
um. Þess vegna að mið ófélja „mai“ til Videyjar
og gera það filag uppi líka. Þorsteinn í þorsk.
segir að bankinn sé mið himni grænn
grænn virð fall stytts. En þessa er mið princip
þrunnalil, sem er mið verit að koma í
framkvæmd. Jóns Ísmason skrifar mjög varhuga
verða kjallaragrein í Tímannum, hann áligtar
þar margt. neit, en sunnt er eins og ír prenta
J. J., Jóni fríða málunlega margir hann
er ekki eins vidurkendur ligari eins og
svo margir af samþingum hans. — —

Eg er mi eins og þín og freysti ekki s.,
þessum nijja hýalgrara vit marginumbladid.

Eg trii helst ekki ódrum en spinn, sem
erin hold ap. minni holdi og blöð ap. minni
blöði, og þau eru ekki margir, en svo
tel eg mi samt ykkur systursyni minna.

Eg vora allt af ad. þegar þið hafit sörr
ykkur mentun og meiningu at þaí vestur
síi geifa at frelsa landið og þjóðina
ir þessari nedurleiningr, sem hinu mi
er i, og mange ariðangi þarf til at hó
at henni.

Daudim gerði mið þann óleik at
taka Jóháus viðurmann minn.

Hann hafði verið laslunda í hansk en
gerði fessi verk, en svo greip hann
lærunnarbýga og leiddi hann til bana.

Við vantaði mið godan mann, vildi
eg helst fá fönd í hindalee, en það
verða mið vísle fálin landváti vit
biskapsinn fer. Fyrirgefðu mi þessa
greip frændi minn göður lag eg bid og
ber líka dætur ^{minnar}, bidj, ðu at verða frændur
okkar í Íslandinum. Verdu svo vall

Barni minna og gangi fer allt at
óskum. Hævar kveður frá okkur
óllum á Þátegi þín frænka

R.P.

Náttúrald 4. mars. '31
Skerila 5. mars. '31

Háttagi 20 febrúar 1931

Heari frændi minn
frænka fær hjartanlegs fyrir líf frá þér,
sem ég fíkki í gær. — Þér og ókunni hér
er þáð óblandin á megin að fá lífum frá
þér. Þér fylkir vænt um að þér hefur
stæðist dýrðum freistingar þar, sem kommu-
num er! Þáð er ekki svo, að ég geti ekki
innymundur mér að miði stepni hafi eittkvæd
þáð fó til bruno að bera sem er myltilegt, en
þáð er fyrst fyrir alvöru að matur finnur
að ómugulegt er, að fylgja þessum skrifbards
stepnum, þegar matur hefur eignast hennilei
og börn. Spangar til getur matur haldu-
djars um alþeinsborgarann og sameiginlegar
uppeldisstofnunar og s.t., en ír fari fer
matur að draga inn tunguna og kemst meira
og meira að okendum þeim, sem veruleikar og
reynsluma hafa að baki.

Þér veist mi að frænka þér felst til óbladins,
enda vilja forgangomenn flateksins gjarnan hafa
hama að fundum sínum, þó hin fengi sig ekki
til að vera að mynd flateksins, sem teknin
var að fyrsta landsfundir hans. Nið er mi

af stöðin annar landfundur flokkins og
hefur margt mæna verit þar og hefur gamla
fræntka verit a' öllum fundum. Tel eg þennan
fund miklu mun betri en himm fyrri
fjör meiri og hardari ~~sí~~ sín i átökum a'
sína eiginum mannum. En þó med fulli gætri
og kundar. Og í einni hafið spær farið fram
at þeir juðu sér ekki utspur manum, sem
hvengi voru vid. Þeir fáðu at stjórnunni, sem
éldilegt var og sérstaklega verkuu hennar,
sem var einn éldilegr. Þat hefði margir
áhugasamir mann mælt a' þessum fundi;
svo sem Jón a' Ólafri i Ólinsþingi og Sigmundur a'
Vedrannóti i Þaungustördum. Jóhannes Hafdal i'
Tungu a' Svabardaströnd og Björn mokkur, sem
eg man ekki deili a', en býr a' mylji við Grenivík
er handan heiti. Hann sagði mokkum orð og
medal annars frá breifi, sem J.J. hafði sent manum
þar norður um síðustu Kosningar, þar sem hann
bad mannum at fara um sveitins fyrri
síg og þá mannum til a' veits þe fylgi Frans.

En hann hvadst mi hefði komið í veg fyrri
þar. Fyrir eflanar hefur sett a' hann sjálfur. —

Ekkert var velt um klæppunálið, en
Jón forlæksson bar fram í ^{i Eftir. tilloge} geð tilloge til
þingssýktunnar, að bl. verði fafarlandi settur
aflur í embætti sitt a' Klæppi. Það verður

mið gaman ad sjá hvornig tilspingi fer med þau mal, hvort flatekumur getur viðað þessar málir frí med rukostuddri dagstevna. Eg kom, sem snæggvast í þingið í dag, Jónas var þær á rölti, en hann var ljótur og gultur, slafliðnýjag. Haraldur Þundmundsson er giftur og er mið línum ad setta sig við heimildirettum og einkvaðni. Haraldur var í dag með þessi góðins látsalæti, ad fækast vera á móti ófjörnumi- þau er mið verit ad segja ad hann sé ekki inst inni lengur jafnadránnad, en ef svo er og læst þó berjast fyrir malefn þeim að veit kunn mið ekki i minnum augum.

Nið spørknum þér í fótur þínum. Þú ad segja þykkis mið afar vart um þau, þú sín saga gerður um bæjum, ad mið hafi Jónas keyft B.T. með bokavarðanum. Til ad vera á móti H.T. En ef fólk vill hugsa og kann ad selja, þó að ekki þau ad geta sít að fætta en adal vassaklitar f.f. sem hafa spartar í fótur þínum. Eflaust að mið að reyna að ríða hann burtur ír kjördænum. En eg segi þau við þig Bjarni: þau voru eg að þínum teknist ekki, og verdur þú að sjá rát við því. Eg sé ekkerst annan, sem mið finnur duga unrugglega, en þau, að þú komur heim og fylgir fótur þínum á kjörþorðum í vor. Eg skyrn fætta ekkerst frekar, en þú getur farit aðrir út til náms, þú eru

engum háður, en þi lagðir eins inni,
heldur að fáður finnur að ganga í Fransískus,
svo mi þegar þeir spaska til hans, þótt
þei að taka af honum hæggin og rétta hlur
hans. Þer mi svo mikil kampfélagsból i N. ping-
sýslu, að ef meðum vilja kampa sig inn a'
skemtanir eða kampa sei kaffibolls þó geta
þeir það ekki nema með óvinnun a' Kampfélagsid.
Svo leidis er það líks i lönnuveit i Hornafjörði.
þakka þi fyrir að þi ekst að hugsa um aðken
við og við. Kolbeinn stefndi Hallðorði um briðin.
Og ðó vildi settast a' að það sem þeir báru i
stefnumni, að sem var að greiðs alla skulðina med
áföllum kosnáði, og það var i kringum 87,000.
hverf brið var 16 hundruð. — Svo kom að greiðslu
skuld, en þá vildu þeir ekki greida meir, en
25,000 svo það varð ekker að kampum. Kolbeinn
var líkinn að selja Hallgrími Benediktssyni
óll briðis fyrir eins 70,000 að nafnverði. Því
hann að fá minn 40,000 i peningum og svo
skuldakvöfur a' Hall forleipsson "Vadnes". Kolbeinn
var mjög ainaegdur, og Hallgrímnarinn voru þei
á nægðari að geta skrifad brið tilanse inn i bætur
sinar i stærð skulda Halls. En svona fór um
sjó-fétt þá. Við höfum mi verið að briast
við stefnu frá Kolbeini a' hvejum degi, en
hún hefur ekki komið enn.

Tínum hefur mið tvöfaldad upplag sitt síðan á
nýjari, svo því sért að mikil leggur við. Þjórsar er
einn af bera frum frumvarpi um apríals landsstjórsins.

Ein öllar afmá að láta þingmenn koma á Soglefins
Neckamyrkstæð og öðrum slíkum stöðum þar sem
hins hefur unukk fylgi. Tagt er að fjármálaráðherran
hafi bank einsi miljón og að þóstar eins og ónnar-
hvoll, og þingvallavegurinn níji sein alsó ekki
þarfir að reiknings. Þvo er talad um upphæð,
sem er ódeins 300,000, sem þessar er færð, fyrir
til tilgjálda svo er hins innborgið en næstra
ári að eftir er sín sama upphæð færð til gjálda.

Það var mið tiltekin svo ej heyrði aðstöl sem
tilheyðin persum reikningum, en fættu leikur
mið síðustu árinu 1928-29 éda hvert það er 29 og
1930, en það skal ej ekki segja, það hefur muglast í
mér. Enda þekir mér varla líklegt að ~~þey~~ reiken-
ingar 1930 sein farnir að sjásl, þó er það mið teki-
med öllu ólíklegt. Same fjaröndkost hvo vera
i Búnaðarsfélögum, þar eru umframtengdslar aí
mörkun svínum, þó mun vera vest blada sem
byggð hefur verið aí Sámsstöðum, til byggingar aí
henni hafa verið veittar notkunar þisumdir, ens fer
líklegt uppi i 18 þisumdir. Þvo það er notkunskonan
Hvarnreyrarfjós. — Sunnar er skráð að klusta aí
menn kenna hver öðrum um ataskóflis, bára ap-
því að þeir eru ekki menn til að fola adfinslur og
apfleidningar gjörða sunna. —

Líra Jakob er mikil at bætta er mi a' Grund.
Helgi hefur allt-ap mikil at gera, hvernig sem borgar
R.P.

Líra Jakob er mikil at bætta er mi a' Grund.
Helgi hefur allt-ap mikil at gera, hvernig sem borgar

Ragnar frændi lauk profi með godri einkum. —
hann var óskur hamingusamur ad vera mi biuns.
Hann verður eftirnáður fóris Guðmundssonar hjá
Tambandinum og tekur við starfins strago. Hann
sagði ekki hefja gerst upps sinn efnahagoreikning og hann
var ofana. endadi sitt náms skuld laus. Nið fer
hann strago vinnu og getur því hægða fljótt opnud
sír fyrir farareygi til frekara námis. enda er það
við hans ósetningar. Hann fór heim i hundiðarbæ
sem smoggræsl, en svo fer hann til Vestmannaeyja,
og svo áfram milli kampfélaga.

Guðmundur Brynjólfssons miki einku son sinn
i hauks, settin skaut það svo litlu saman handa
hornum svo hann kænni Brynjólf i grófinu. Nið
hefur Dagbjörn (eda Þóðr) leigit í tvö mánuði i brjostknum
bólgs, svo það má miðast sorgarheimili hjá þeim
þjónum. Brískapsarinn gengur vidurvanlega, við höfum
nið pengit einkleijrannnum, minnstakosti i vetrar,
svo ej voru ad við þurfinn ekki, at látu fórisins
ekki fullissu fara inn hisumnum. — Fætta er mið ordið
alllangt brief, ens ekki ad því skapi merkilegt. Eg skal
sjá um ad því farir persinga í mars. Brískadr persinga
eins og þess finnur því þurfa til ad hafa með gagn af
veni sinni farna ytra. Halla þig vel til fólk og matar
og í ólli, sem því má verða til góða. — Það er mið
apnæli Dínu i dag, við söknudum þín og Pjetrus a'
minn og Kristjánns apnæli, það var furdur marganent.
Ólli heimamenn hafa lídit mig ad skila beredjum
til þín. Verdu kær kvædelur af okkar þjónum þurfrum.

Skrifa 14.april 1931.

Háttagi 1.april 1931

Elsku Bjarni min.

fækka þér karlega fyrir breið fisk um dagum
Mein spóri mikil vænt um fad. Eg hef. barn
ekki komið minn ót, að skrifa afur, enda
kanoke ekki mikil að segja um fad sem
vildi veoddum minn, eg límu að fáðir fimm
þarf þar að vera áðal manur, fad er ekki
heldur meining min að spilla á nokkurn
herr ykkar fræðsemi, færst a' móti vildi
eg öska, að vinding og göð sambit mætti
haldaði. Nið er líkum mikli framsókn-
an fundur að byrja. Það margir ír V.
þungeyjaröslu. Jóns Þjörnsson kampmaður hafi
sagt. heima lið þér um dagum, að þeir fransóknar
menn þar ír sýslu væru með aiskornun a' fóður
þímu að ljóða sig fram. Hvorlækin verður
nið fálin þegar hingat kennur. Eg hef notkun
sínum komið ofan a' ping og opast ner
hefur verið sandur af malum a' dagokra i N.d.
en heldur ómerkileg. fad er eins og mal
sem enskvergi skifta stjórn eða pingmenum
meinihlutans, svo þeir hallabeni frá Gondi
síu dreginum a' langum.

men finst mi fannkoma J. vera ordin hálft
fiflsleg. Hann sefur mi adarci i óæli sinn, það
gerir helsl ekki óförrum. En J. er at fróða sei
inn til aíheyrenda og heilas þeim og taka „kalla“
sins og Bjarna hennikrakus og vissiast með og
leida inn i ríðherra herbergi. Nið mylega heilsat
hann mið með handabandi seg stóð ut í ganghorni
og átti tal vid Guðmund frá Skóra Hofi, sem hann
hefur framsóknarmann. En þennan dag var
mikið af mórrum uman af landi og því
mikið i hifi ef gleindist at heilas einkvejum. —

Liggja aí Lundum er mi líkum ad opinbera
trúlofun sines með Kristjáni frá Þardstöðum.
Geiri er mi heir i heimsóken og kom með
magi sínus suður, og er strago farin ad
hugsa horum fyrir starfi, kampsílagosfjörum
i Borgarneri er ekki vel luttökadur, er Geir
lyst svo vel aí Kristján ad til mala galli
komið ad taka hann. Þetta má vel vera.

Magga hefur mi verið ad sloepast heis i Rok
síðan aí nýari, og þær sig ekki til ad stöðvað
vit meit. Kristin systir fann það ut um dagin
ad það hlyti ad vera galli i aðr aískar, þær seem
hvar frænkur R. frá Hjárdarholli og magga næm báðar
svona einkennilega óábyggilegar og leidinlegar
ad mórgun. Kristin hefur legið i influensu
nokkrum veik. Hún er mi ad vinda góð.

Jónas er nýbúinn og skrifa svívindilega grein um Pál Halldósson og Belgummalíð, þar inn í verður hann ad draga Jóhannes, Hnúpsdalornálið og mannum sem mið hefur fengið sér dæmd nokkrar mál og allt er í lokudum bil á góum þeirri. „Hann mun ekki fylgjast að hlaði því hender sinar eins og annar madur horum andlega skyldur. Síði persona er brimad viða bæði meidyrðanil, en þóri ekki að lita uppi að nokkum mann nemur gegn um rúður á lokudum bil. Þólikir signar hafa vorlauðan málstöð.“ Greinin er Jónasar gómlu legar endurteknar. Moggi hefur óverð pessuri grein vel skum samlega. Það fór sii saga um peningarmagnið í Þjórgóðanum, að hefði verið kornið með kerfis að hann i tvo daga fyrr ½ mánuði síðan, að það hefði hann ekki getað borgat, hann átti ekkeft handbær fí í skippum sinum. Síði hwo vera lítið að segja Júlíusi Þjóðsyni uppt bankastjórnstöðu. Hafði hann mið eins og að undanförum lánað miðnum viðla um að innróttis til að borga skuldir sinar hjá Kaupfélögum og fælta er margra ára gömlu venja og hefð. En þegar Kaupfélögur hefur geri upp reikninga sina fí karlannir peningar hjá Kaupfélögum og borga aftur bankanum. En miðar þor að lata karlana fá peninga aftur til að borga með viðlanum til bankans, helur bankan ekki ofgöðan að faka það í vandræðum manna.

Bessm. kerndjurs þróun til þínar
þótt ekki hefur hýðið þínar

Hefði Þórhilfus vitar þenna fláttokap, þá var þó hefur
bændur enga vistla fengið. En mið líkum ait. fyrir
at gami Þórhilfus geti ekki skilað bankanum
eins fallegum og vel þóssundum fyrir ~~þóttum~~
náunganum, eins og hann hefði viljad. Veldur þetta horum orða.
Mæggi segir frá at Tryggvi, sem bisk Þórhilfus si
fundum, og hafi verið vetrarmáður hjað sín.

Gunnari i Þaurbæ i vetur. Kom Tinna Olgeirsson
hann par fyrir, kalladi hann sig Þrún Sigvaldason.

En sín. Gunnar hefur mið sagt af sér prestokap
og er þetta all sett í samband. Óð Tryggvi hafi
komit sín opnul við prest-príma meðan prestur
var í burli, og svo hafi allt endað í aðlögun
og meidolum, þegar prestur kom inn sörkvi
á Óskureyri eftir að hafa verið hér syðra a
förd, hafi vináttu og ráðriki Tryggva verið ordið
af mikil. Prestur er mið komin til Óskureyrar
og hefur sett manns fyrir sig í Þaurbæ til
að gæta fjármanna sínum, en Tryggvi varð
at fara, og að mið heims að næsta bæ.

Eg vona at þú hafi fengið freningana.
Mátt er líkin að fara þær ferðir síðan 20 mars
og hefur 100 tunnum lífar, er fiskur myjög smar
og lífar vir. Lyxai fer myjög örð hækkandi.
Þófut miði annad brollið, með ótal villum
og myjög dýrum írbinnati, kosthafi bara 4000,00
kr., svo þau eru ekki allar ferðir til fjár. Ær biðja
allir að heilsa þér: og við vorum að þér líði.

Skrifta 5. fóli.

Háteigi 10 júní 1931

Hæri Bjarni minn:

Fólketa þis heerlega breið er við fengum
i gær. og einnig fyrir breið er eis félst fyrir
löngu. Það hefur orðið lítið af breipasokrifum
upp a' söðkastid, ef hef verit i allt öðru, heins
i Grísgjöld og náklund ita' við, fóir veður ad
Stadarpelli at sja hismaðrarskólaðs þar, og ad
ganga ír skugga um það, hvort allt það, sem
fólk hefur sagt um þa' gjöf og slæmulegan
stadarinn væri a' rökum byggð. Það fór svo
með þa' heimsoðren, at Stadarpell. sem jörd er
privileg. Fndislegur stadar, vedursceld og fjöll,
en hvernig einveldid hefur farna verit ad
verki eins og annarstadar, og notkud eignir
i fyrra til at efla atvinnu og hagoðld fylðar
mans i politík. Það var byggð vid húsið, 14 árin
áin þess at takering væri fyrir byggingunni, og
til þess var hafður ^{þa'} a' dárþeyri a' Skógarströnd
Jónsáar madur. Verkid gekkt illa, at því at illa
var unnið. Einar Erlendsson sagði ekki
geta sagt um hvað marga kím hefdi verit
unnið i sölahring. En þa' hefdi ætlað at haka
sjálfin 700,00 kr. a' mánuði og sagði hann hafa meistert

barga það, en bygging og breiðing kostnudn 40,000, og er það örvidarslega mikil verd aí þessum stóð og fyrir þetta verk. En skólinn hefur mið privilegt húsiðum. En jördins byggði ráðherra Jónas manni utan inn eppum, leyst mórgum illa aí það, at því hann hefur ekki gott ord aí sér, og eftir gjafsbreiði magnisar aí bundið ad vera teknid fyrir reikning skólanus, og i því skini gap hann kr. 10,000 aí sínum tíma. Eg fari vestur med Tindimmi hin og Troja ganga mið inn aí hverja vik, með pinkla og bæggla fyrir hvers manns dýr. Hannes dýralæknir var með, lenti honum oft saman við bædi mig og Gunnar lagþreding Benediktsson og Anna Jónasson bróðir Ragunheiðar. Ínni var myög óbigur aí bauma aí hann.

Men sagði manur es hlustadi aí adfarið Gunnars og Hannesa, at eftir aí Gunnar var farin og unneðum lokid, hefdi Hannes haldit áframs aí tala við sjálfan sig, og engin svarend honum, Hannes bara haladi. Vámas aí Höskulðssthónum sagðis hafa verið aí tala við manna aí landi ít við bordstótek aí Tindimmi, þangad kom Hannes og vildi líks tala við mannum og tök hann frá Tómasi, en Tómas færði sig alltaf aí eftir sín Hannes gal ekker sagt, þága til því veru komurinn þóðum aí staði aí skjúnum þó aí spyr Hannes mannum, hvort þei geti ekki

3
farid i báli, sem hann sái þó og farid í land
og þar okkloði með þeim. Það er sagt að Guðla
hafi flagið vestur náins í vikunni, sem leid með
ótað frinkla til að gefa fólkum þar vestra.

Eg helt kvennafund í Stykkishólmi og á Skáldarþelli,
en orði fór eg landveg til baka götti hja fórosteini
sýslusmanni í Blárdal, hann og fleiri voru
óskups vondaufir með sýsluna handa lögundi Eggerz
en orði hefur slagarinn stórid í tvemr ótað fund-
um, og frettirnar af þeim hafa verið góðar. Ír fyrri
fundinum mætti Ólafur Þorð með s. t. og þá lágu
þeir í skitnum Jónas þ. og Þarmeo. Því er miðaftald-
inn fundur þar aftur þar sem Tryggvi og Jónas
Jónasson mættu bádir, og þar slepti Jónas sín
í reydi við sin strogi í Þrammi. Magnús Jónasson
hafði verið kominn í frontuna og lært aí Jónas og
sagt að það sé væri best að lata þá tala saman
áður en hann byrjadi. Ír sunnudaginn hafði
drengur launad þela með bithi aí appi í redni-
bordi hja Helga Þórem, þegar hann byrjadi að
tala. Það var eft að Jónasi þegar hann teladi,
en hann lit sín hvergi bregða bara þvoeldi Tíma
lígi. Eg mætti honum áðan síðan Ragnari
frænda og Þiðla Guðmundsöyni, spólli meir höfur
sá filagoðskapur fyrir frenda voru. Eg fór landveg
í Boorgarmas að vestan, og hitti hvergi fyrir aðra
en þá sem voru sjálfsstæðismanna megin og

miðan merkilegur heita. Menning er opentir fyrir
magnarsjóln, það er halvæt ad fylgi þójana minni,
um daginn vissu kennningar ekki skyl a' 70 manna
Vi sagði Þurra íslandssodálkis ad kosningin
illi a' Grimsstáðafjölskyldunnar. Eg kalla Torsa þá
hafa ummid a'. — Þurðar Thoroddsson er með honum
a' fundarkhöldunum. Það verður mið vísá hardur
bardagi. Einhver gengur fóður þínum illa, hann
gerði ráð fyrir að síma vit og vit, og var líkin
að lísi til dulmál fyrir sig, en hann hefur
ekki síman emi. Þær gengur eflanost hær
til. Einar a' Geldingarlaek hafði meðt a' fundum
austrumundis Fjöllum og kalladi Pál Þ. Þær kvisklessen
og Pál hafði óvo haldid nafnum þær. Þurðar sagði
Pál, að þó að Fransóleni sigrandi þá yrði Jónas aldrei
hafður fyrir stafn-lína aftur. — Eg fór a' kvenna-
fund austur i Fljótshlíð um helgina, þá var með
sögð mið okkuridega fyrndri. Ad konurnar i Flóannum
~~stóðu~~ segdu, að ef meðmörvin ferri leyson
Magnus sijalnumanns þá hættu þær að ósofa lyja
þeim. Eg hafði andvítan gaman af að seppa
fra þessari fyrndri, en eins konan hilt að
þetta hafði stóðið i Magna og spurni hvort
þetta væri ein Magna lígin, eg sagði henni, að
eg ætladi að koma því i Magna því með þessi
þetta óvo goll og vel sagl af konunum. Þær
væri ekki van að þær vildu standa að kosningin
Magnusar, því hann væri leidinlegasti þingur, þingóttur

Jósef Ólafsson er afar opendur og vinnur eins
á móti Ragnari og hann getur, ef Ragnar sínar
anður, þá sínar Jósef bara annad í sömu
erindagerðum. Þin Sveinbjörnsson er hér heima
ni og á að vera þáð frumaffir koomingað, á leid-
inni til R.v.k. var hann hreyfunn Trina mandur, ni
er hann farin að hafa ord a' því að þáð væri
liklega berz að sjörnum felli. Þáð fer mi að
styttað til urolita, en spennandi er að sjá
síðferði þjóðarinnar.

Eg verð mi liklega að komast að þessu
briefi etni. Þáð er frá okkur að segja að við
höfum ekki látt ord falla um þáð, að við vildum
ekki styrkja þig. Þessi þambod a' fē frá Olafin og Kristinus
ber þér eplans að skilja sem frannirokvarandi braue
a' því og vilvils til þess. Eg las briefi þátt hatt
fyrir Halldóri og þá sagði hann bæs, við höfum
átt að styrkja hann til þessarar þarar
og þáð gerum við, hvort sem verður lengri
eða ókennri. Þáð stóð styrkveiting til þess
i Glöðunum um daginn 4000,00 kr. og Halldór
hekk að Sveinn væri lízin að senda því þáð,
annars er þáð Sveini að kenna að Halldór
hefur ekki sent því peninga. Blessadur fyldu
þinni plamögðus áætlu, ovo því megin hafa
sem mest og berz gagn af þessu ferdalagi.
Ekki veitir landum okkar að vel mentum

stórum og góðum sonum, sem mættu bæta
meinir og greða þíðarár sem Timið er
biður um þíðar fjöldinni.

Mér fínst það mjög ónjall að þér ef þú ferð-
hil Svíþjáðar meðan heitast er. Þú er fullvisi-
um að þú hefur bæti gagn og gaman að mið
mesta a' fundinum i Svíþjáð. Hálku þig vel til
fatradaðar og fadrar. Þú varar, og ber engar a'hyggur
að þér, að þú líkir mánlega mikil til kvæmannar
og erst líklega ekki farinn að danno eina "þa".

Hér er allt að þurkun, svo það gengur greidlega
að þurkaa fiskum, en opnukkan er lítil, þó það dragi
upp okkur verdur ekkerst að regni, það er kalt. 10°,
a' kvöldum allt. kalt. Nordan ræla og söðlukin og aðr
vindleisi bára logri. Það hefur eiginlega ekki regnt
síðan a' sunnarmálinum eða síðustu 8 vikurnar. —

Sínjör braðnar lítið i fjöllum, bílar fara fvera
og alla leid annur i Vatn, svo lítið fíðnar i
fjöllum. Það er vist berl að slá botn í
þetta lóði. Guðrún í fórhánumi er biður að
mælda sig, svo eg verð að hafa mig alla
við að klusta. Þvína bad mig að okila kevðju
til þér. Oklur lídur vel, eg skrifa braðum aftur,
þjóður les að mittis happi og settar að fara í 4 bækk.
Kær kevðja frá Hálldóri, lídi það vel frendi minn
götur, en karkomur verðurdon & heim, hvenar, sem það
er til að taka upp baráttuna fyrir gamla þóri.

Þrid glessi þig frendi minn
þín frænka R.

Skrifa 2. ágúst.

Háðag ís júlí 1931

Kær Bjarni minn.

Eg fækka þér kærlega breið, er eg meðtök i gær, með þykkir mið miðjöf gaman ad þá breið frá þér og breitla af þínunni vitru alþingumannum. — Íði við hefur J.J. ummít við Kosningarnar, og þá allt af mikil enda eru mið mikil vandræði innanflólkunus í því óv myndla stjórn. En eftir þeim tilteikningi sem hefur verið í magga hefur Sjálfstæðisflólkunum nína við kosningarnar 45% en óður 43% eg skal fáta þá, at eg hók fætta svo ad þá hefdi verið frá því sem var við kosningarnar 1927, fori landskyr. er ekki rannverulega ad marks. Fransóknar hefur ummít nokkund á en ekki meir en 2-3% en jafnadræmmen hafa fápt, og kennar þér því um, ad alþjóðan hafi ekki verið óin ad átt sig að olitunum milli Fransóknar og Jafnadræmmans. Enda er þá tákni Fransóknar ad hafa 2 jafnadræmmum í báti og sunn kommaunista, meina eg Berg og Svartbjörn næst og svo Dr Kristinn kennara er var í báti að Skurugri.

Efnaharður verður fætta undarlegt þing. Eg var við þingsetninguna, Fransóknarmenn voru flestir Trøggur var kennulegur eins og hann að ad síðum, en oparibunnir voru feldstir, Hannes litti í kjál og met pípnihall. Jan Olafsson í gráum fölum og gráni yfirhófu

áttu poleiti vid dýrnar í Ólfsingishúsinum, svo voru
 flæri að vakaði íti. — Þau var eins og þeir voru hreðar
 vid fólkis en þau eru lít. þa' i fredi. — og engum gerdi náis
 til að vekeya óspektar, enda átti þau ekki vid. — Þau
 eru sagt- að Jónas hafi is af flokkomönnum sinnum
 og vilji, þa' að mynda ófjörnina, en þeir eru mi
 ekki bætur að því um þa', en þau blyður mi að
 líða að því. Guðrún frændkona þín hvó vera aðfjárd; að
 komast í haismáðursæti i ríkherra Ólfsræðnum. Þau
 a' að verða uppræisan fyrir þau bæði og hvó mi lögð
 fæd að Gunn Klemensdóttir fyrir að standa ekki þa'
 vit þann aðsetning að þau ur þessu tegna sæti.

Mer fínst mi Jónas hafa lagt þau læg i ríkhelli sinnum
 að stela stíl frá ungling og birta hann í bláði sinn og
 svo reyna að vitna i hann eftir sinni miklu illmanu
 og varmernsku. Er mer þau óskiljanlegt að professor
 Ígúst skuli geta látið fætta óáhalið opinberlega, þar sem
 hann er verndari barnanna éða unglinganna. Þóri
 Palsson sagði vid Óla Þorl. mi ferd þui i mal vid Jónas
 ít af þessum stuldi aí stílumni, en Óli er mi ekki
 mikill hug-máður eftir svarinum, ekki sagði hann að
 að sér bæri að gera þau, þau aðhi STB að gera. Íni svaraði
 svona erud þró allir, huglans lítilmenni, en heimtild
 alltaf af öðrum. — Eg var að reyna að frepta
 hvernig hefði verið kosið i Efrideild. Þluttukosning
 Bjarni lökenir Snæbjörnsson ^{Jakob Möller} Guðrún Ólafsdóttir og
 Halldór Steinsson. Fyrir voru J. Þ. Guðrún og Guðrún

við foroesta kosningar skelad i fóir Baldvinsson
andum seldi. Frá móðren setti Magnús Þorfinn
i Efrideild Pál Ólermannsson, Þingvar og Þordmund
i Ísl. Einars og Jónas. þá er þalan veit.

Ní er eftir að fresta af óþórnar mynduninni:

Ní er sláttur byrjadur hjá bændum og er mi-
vida mjög litil gras, helst eitt hvad hefur að óviki
svadum í örnuosýðum. Við eru með lítið
mokkurs leiti og höfum fengið mun minna
en í fyrra og hittifyrra, eda 85hesta af námmum
furi, fyrir 110-20 í fyrra og innan að 16hesta
fyrir 34 í fyrra, var þar litil gróðurinn mikil
slitnud í sandur og er helst að koma minna
ovo ef við berum að aftur vel það getur ovo
farid að við getum fengið gáðan seinni
slátt. — Halldór er min ytra rás með Max
Pemperthon, leit hann fiska í is hefur i bukkinni
og fór ovo med upsa og isfisk til Grimsbýggs
að mala og setja skipið í stand þar,
seldi hann aftan eda níja fiskin fyrir 739 pund
og fisk af báturnum af Akranesi fyrir 66 pund, það
hefur fiskad vel í vetrar
en aftur er næsta óseljanlegur. Halldór
er lítið að selja mokkund mikil, fari vel
hefur fengið að þurka. Kvældulíffur og Ólarsen

heilosa þeir. Þó undir fáðið miðanum
þó ein fræns
óskum líðum öllum
óskum

hafa alltaf sent ut jafn áðum og eru þau
núnað ával utflætendur. Kristján Harðsson er
annad veiði að skora aí meðum að láta ekki
fisk i umboðssölu, litur ut fyrir að hann sé
annadhvort formáður Fiskisamhlagoins eða nýjög
mikils ráðandi fisk, er þau vel farið. Halldór
er alveg laus við það núna, Kristján stóri
síkur fyrir þaí. —

það var ekki gaman með hoesningar sedlana
er kassid var á hijs hágmanni, þeir voru allir gerðar
ógildir, nema ef vers kynni hér í Rk. var það af
því að vitunda volla vantadi aí sedlana. Var ólik
vöntun i fyrri við landskjörin, og hafði hágmann
ur þaí verit átakins fyrir þetta, en mi endur-
tekuð ólik hét sama sig afur. Gunnar
i farsíhamri var fulltrinn hágmanns við fessi
stórf. Fyrir sjálfsstæðismanninum aí Skureyri
veru 40 athvædi gerð órygt. — Tíggas aí hundum
er mi gift og farin veður með Kristjáni
sínum. Þau gisla hér hjá óskum þessar nætur,
sem þau stáður við. Þau komu i heimóðum til
máður finnar, en fisk er núna örvi Sigurðsson
máður finn kynnti meðina og sagði að Kristján
vara bróður Jóns. Randurs, örvi fer svo hispurs laus
at hal um bernatíkur Fransóknar og herundi
eflir leintíkunum af mikilli smíð, svo þegar
þau voru farin, þaí sagði máður finn örva að K. væri
Fransóknarmáður. Órvi varð alveg hissa bróður
Jóns Randurs.

Bjarni munni! eg atti eftir ad boeta því
vit hinglættir gannar um kooringarnar, at mi
er svo komið sjálfskædi bænda, at það eru
skuldnar vit kampfélögum sem ráða atkvæðum
manna en ekki samþeering, eða skodnum
manna á málum og malefum, ek þær eru
þá notkár. Það er vitur, og er samleikur
at kampfélagsstjórar hafa höldum mónum
at ganga þeim með skuldir þinna ek þeir
kyon ekki eins veg. Þetta er alveg balit vist
bæti með flammes líbla, Ruður Sk. og N. ping.
Nordurhlíðarsjóln. Ð Vopnafirdi þar sem örniþónus
atti með fylgi sín flestir heims, enda
mjög margir illa stædir hjá kampfélögum.
Um forsken að Drumbæðstöðum i Biskupsstung
um er það ad segja, at hann er eins af helsku
sjálfskædimónum þar eftir, en i pinga-ferdum
i vor brai Mr. T. sér heims fangan og gerði
fjárkrofni i bið hans - var balit ad það hefði verið
at partiskur, en andvitað hefur maitt fóðra það.
Ð Ruður Sk. var andstædingum óþórranum
meinud kamp aírillenda á Þorðinum, nema
med greidors ít i hónl, þegar hinir fengu uppi
a íkrít, gegn a byrð kampfélaga og likindum. —
Máður ur Stöðvarfirdi er hafði fengið lán
ur byggingar og landnámsjáði til að byggja aí
jáð sínum, seo var fyrsta lán ekki mó, hann fikk

Vestur lössáður meindi minn
ekki sifþordinn hér heims

vid bokar láin, segar hér var komið vantar
hann 900,00 kr. til ad hafa sín reikninga breyma
segar Fransáken hafði fund sinn í vetur, fiski þessi madur
strang bad um ad mæta hér syðra, en segar hann kom
heim aftur, þá hafði hann bæti niuhundruð keranum
í vasanum og ilvargi i vidböl. Hann þar ekki
lætur med það ad Jónas hefði skaffad sér huortreggjir
— og hafði ekki farit leint med. — Jónas forbergsoon
hefur líka gefið móttökunstaki vestur í Dalasýjum. —
Sverrir í Hvammi, býður býðanum á Þreinsstöðum
ad ilvega honum láin til ad kanga 40ær af hann
kjósi Fransáken. — Og forvaldur í Ófjardarhölli vedur
kennir og groðbar af, að kjördáma skiptingin hafi
hafþi lang-með að ríp. — sem engum veit hvernig
mundi vera höfd, því hin er alveg óreidd meðal
þær gríinar er Thor Thors og Hallgrímur Jónasson hafa
skrifat um það mal. — Það er bara fösurna og flumbru
háttur að láta kouningar smiað um órett mal; en
það er hægt ad bera þetta fram fyrir ómentada
alþjóðum, því það er íslenska spáðum, hin er ómentud. —
Það er líka sagt að J.J. hafi borgad 10,000 kr. í banka
hér í löð eftir að „þor“ var keypþur í vetur. —
„Síðum og þor“ eru kamp, nem spak að hilja og fyrir
verda sig fyrir. — „Verkin tala“ það er mið bok í lagi.
Margar fallegar myndir, en ordin sem fylga þau
en óvinnut því, sem heyr til Tímanum, það er
bana ver sem gerum allt. Hann gleimir
ad setja mynd af nýja Kleppi í bokins. —
Eg hef mið bætt þessum sögum vid að mið gleimi

Eg hafði þá ainsogn ad kymast magistri
Sigrundi Skulasoni heims lyja því í handa. —

Medal annars fór hann ad minnast í
áhrif aðeins minnar á J. ÓL. V. H. Hann sagði
ad það hefði tilles óvo að kennarafundur
hefði verit aíkvædum í Kvæma skólanum, dagim
eftir, og hann hefði í meista lagi þurft ad
standa klukkentíma adallega verit ad íslhluða
styrkum til nemanda. En hann varð
4 tím., Sigrundur falekadi þat greininni
mimi, sem íg er rannar fræg fyrir.
Ragnheiður sín hafði fengið þat öþregið
enda hefur hins hafi gott af því.

Sigrundur er ad skrifa sögn Hafnafjörðar
og Slátturfelags Íslands og er til vilt
eithvad meira. En Mattias Þorarson frá
Mónum er ad skrifa framþróunum Ólansel
íg hell ad Bogi myndi gera þat, þegar
þat yrdi gerl, en það er mið Mattiass.

Þemperthan fór því ferd aíspiski
í handa og kappadi aí öllum, og óvo var
hann þess bundinn. Sólvu Viglundarsen
er þar ad viðna og sagði Halldóri í dag
ad fóras ráðherra væri línum ad eignast
barn með döllir konu sem lír okum frá
honum Sólvu, hvad hæft er i þessi er ekki
mitt ad segja um, en spella gengur staflaus

þessi er þriggri mánaða afli
þessa er þá einn fremlingur &
þá er ófálli. Þótt hér
þessi er ófálli.

um lögjums og það með að stílkun hafi
fengit umfangsverðstykki af landsfí til að lava
ööng. Þær þykir mið petta næsta ótrilegt.
þegar Halldör kom heim var utanför sunni
i sumar, kom hann með serlingspund
i vasannum, því þó markit og krónan
felli þó mundi & standa og það væri
unnkt að senda Bjarna það. Petta varð
mið allt öðru vísu en ófálli var. Þá fíll
en markit hella velli, hvad sem það
verður lengi. En a' þessu getur þi að
at Halldör hugsað um þig a' baki vid fjöldis.
Pemperthon hefur fiðskad 4700 sk. verksunar
lauvin eru 90000 kr. hefti verið gott vond
fyrir þenna aðla þó hefði hann gert margar
þeningar. Nái er fiskur i s's ker. sk. að
medaltali Halldör a' eittkvæð óselt, en
hefur allraf sett svo hann lendar ekki
i loeskha verði með alltan aflat. Það hefur
vist ekki gaman af að hegra um kejrunar, en
eg aleppi spens, en eins nýr kettingur er
i viðkomnum mina, eg er mi ekki þanska
trejir af, doetur minar er það þó því fremur.
Má þetta sé mi ekki orðið sedi mó! Halldör
bidur mitin vel að heilso þer, og við sendum
þi ekki þeninga fer en þi kvakar. Eg vond
að þer líti vel. Doetur minar bídja allar að
heilso þer og Þúra mina var að reina að skrifa þer

Hafnarfjörður 16. nóv. 1931.

Háteggi 22 október 1931

Kærí frendi minn.

Eggjum ekki meistart fyrir, at eg hef vonda samviskan af fyrri, hvort langt er síðan eg skrifjáði fyrir, þau hafa also konar verklegar annir og ahyggur verit mig til annars en skrifsta. Því er minni mi annan laugnara en at skrifa. Mikil hefur mi óannarr verit gott, allt af söl og rjómalögum ovo ekki bæris hér á höfði, og emur er þetta ovo þó líkiloð hafi regnt meira mi í segr. en áður. Til dæmis eiga mokkrar böndur og þar á meðal Þórhús á Lummukvöli íti heyr emur, en fessir meiri voru ad slá fram sín réttir þeir kunnu ekki vísu annan. Eggjum okill mi ekki annan en Þórhús komi til at eiga full i fangji með aðkomu þegar líður að hans teknar er heyskagur og salar að heyr og ólaun andvilitat selur hann allt dýrt, en fónd er þó ekki hægt at selja fónd sem ekki er til. Guðmundur gamli Borgmijólfsson var at smida ljá honum í hanum og þá haffdi hann ekki meiri tiltri ad hann féltek ekki lánad að náglapakka í Borgmijin. —

Eggjum mikil áfartinni; hanor annar daginn stóð eg fyrir fyrir at mótmæla gerðum

2 og lögbroti domsmálaráðherrans í þærslu vin-
vítингaleipisins á Hotel Borg, og ~~gendi~~ það sem
annar formáður Bandalagsskverna í Röla.

Hinn daginn var í veislun á Hotel Borg og
ministri „Um Fjólmárar“ eg vildi ekki skorast
undan at taka þátt í þeim háháthöldum
af júnínum ástæðum. Þunni systur minar
og mágur heldur illa vid at sýja nöfn okkar
Brands saman, en eg lit mið ós að at
mangur sé verri en Óndbrandur, þó það
si i rauninni ekker tvoð að vera ekki
alveg vestur. Jónas var þar ekki en Tryggvi
og Þógeir, forþergerur og Kjarrvald. Sigrúnars og
Hjörvar, af þessum miðum ráða at mikil var
mannavalid. Óndbrandur halði fyrstu sem
stofnandi Um FR óso í fyrir Þólmur
Guðbjörn i Akta sem formáður Helvakaða.
Þógeir og Tryggvi, Sigrúnars og Jón Sivertsen
Sigrubjörn konu Sigrúnars felta voru ræðu-
menn, og fl. Eg hafði mið gaman af
og gottadr mið yfir kurtasi Kjarrvaldu.

Hann sagði mið mig: það kom dálitid við
mið það sem þér dögður, en annars er
eg meiri ungmennaflagi mið en ófegar
ig var í filseginu. Þvo aftur seimna um
moltins bar fundum okkar saman og
þá kennur hann og segir: hver ernd þér
eiginlega? Eg gat þá sett fyrst mið aí
þann veg að eg hefði að sýningu hja honum
i Bankastræti. Þær virðist að það myndi hafa

best áhvæf, annars færst á honum ad honum fálli verra ad ekki var skorad á hann ad bala.

Nú er Bjarni a' Reykjum fluttur til R.v.k. fad er aflausat aðlunin ad flita ad Reykjum aftur, en læs hlytus ad ráða. fad mið mi heita gott ad fí 8000,00 i laun sem bankast. og mæta 1 tima a' dag annan hvorn dag.

Sveim er mi heldur a' báðum bugsumum hinn færdi mi öllum miðuróystrum sínun selung í morgnum. Ekki hefur minnkt dílaðit við fad. þetta gengur lítið með Fragn, mi er hin haett ad koma heim segir Stella, en hann leder mi frendur hennar keyra sig í Ríkis hvert þeir rjóti hennar, með atvinnuna. Hin er systur-dóttir konu Jóns frá Vatnesi. fad var einn sonur Jóns sem keyrði hann í morgnum. Eg var mi ad banna honum ad fara í stjórn Einkasölvunar en hann er mi aðsamt Hafsteini Bergfossagni kosinn, ad mæta a' fundið Einkasölvunar, með spyrkir fad gott ad honum gefst þá hefði feri til at rifast við þa' og rífa þetta miður. Eg er mi heldur a' því ad sveim sé ekki lengur jafnadar mandur, hinn getur vist ekki komist hjá því ad feljast

i flóteki Graskaranna. Því selur hann sildarmjöll, sild og kartóflur, all er til, en hannum er mikil angur í að kímnar minar viða ekki sildarmjöll. —

Holbeinn er miðaumur að stefna málum til hæðstærðar, getur fáð verið þar í nokkra manndi, þad er þó akrumna fyrir lögmennina. Holbeinn og Kristin eru miðskylin, hölt Kristin upp heimilid og flutti með stóralheidi upp í Mosfellsveit, sela hefur verið að Vípilstöðum og ef hins að halda heilur það fyrði ekki að vera heima og að Holbeinus væri að heimilinn. Enda var Kristin að gefast upp.

Nið var mér sagt í dag að menntamála ráðidóttir hefði fóðr skýrki af studentum sem eru við main ytra, og færð það að nýja píllar að nordan og fær vern framsóknar með. En eimur af þessum píllum sem styrkurinn var af tekinn var Jón sonur Ígísl professor Bjarnason, svo fættu virðisar fártíks og mér synist illmunk af Barda sem selur miði i neftindini í stað Nárdals. Jón varð síðan í fyrr og var við main fyrskalandi: þad eru þó nokkrir síðentar, sem ótrúndu main þar í fyrr, sem breysta sín ekki að halda áfram í vetrar. Kronan er lítil.

Skrifa 31. des.

Hátegi 9 desember 1931

Hari Vjarni min:

Eg verð at eins at skrifa þér meðhvar
linn, svo eg fylli uppi jölabréfahórim, þarí mi
biðst eg vitt at þárir þín og bróðir segi þér allt
at þeim stórtíðindum, sem hafur verit at ske hér
undan farna daga. Svins er mið atal um hæðsnu
bæjarins. Eg gat mi ekki still mig um at
koma í þennan Síldarfund og heyrði eg þar
bæði til Svins og flimi fulltrúa, var Svins framk.
pridileg: djörf en þó still og förl. fækkungrin mikil
á malunum, rökfinur og slæffinni í bestalagi
Minkti hann mig miðjög á frelli með fluga sín
vit hlit þar sem Hafstein var. Vigfusin var óll
hja Svini, en hvergi hvekkat frá göðum mali og
djöfum foringa þar sem Hafsteini var. Eg hitt
sem smöggræsl Boga Ólafsson í gær. Við skrifum
á meðkerum orðum, medal annars sagði B. felta
eigum Svini ófaste - hann var mið venlega gláður
fyrir þessum danda Síldareinika-sólunum og framkomur
Svins. Svo rakkst eg á magistri Sigurð Skúla son
hann var hrifin af Svini og hitt mið at ef kominnger

stáðn fyrir dýrum að þa myndi Sveinn eiga
hér við vestri. Þen eitt er vist að Sveinn hefur
unnið mikil prehverfi að ganga milli bals og
höfuds í þessum hervirki jafnadrægnanna og fransólen.

Pabbi spinn var mið taloverf montins af syni
sínum. Eg sagði honum 2 des. að er eg hafi
hlustað að Svein og síð framtónum hans í fundinum
að hann væri endurbætt til-koma foreldranna.

Fólli fóður spinnum það all gott! Þen ekki var hann
lukkenlegur með allt stilkunum, sem Petur hefur
spásserað með. Við móður ylkar vorum svona
heldur að bera í börliflaka fyrir hana, en hann
hafði ekki gott hljóð að ljá við fari, sem við
sögðum til málbóta. Þen, með öðnum orðum
veit enginn meiri, ekki hefur Petur tilkynnt foreldrum
sínum, það er bara verið að segja spælla og
segja að hinum ölli að fara að sigla, enda hefur hinum
ekkerst stark hér, þegar stórin teknur til starfa.

Það er ekki gaman með syni postmeistara
annar er orðum uppris að vinnumigli og
efir skýrslu, sem Timinn Gyrðir fra Óndjóni Sammelsýsi
það berast bónin að Gunnlaugi Briem, um rögn
tölurnar í vélasalnum að Timas tölum. Og alftað
er að Helgi Briem hafi stórið fyrir að setja gamla sedla

Íslandsbanka í umfönd. Ekki verð vegur rogeisinn
 til að komast í næðherra tign, fætta hafa flókkumenn
 hans eins og Guðmundur í Ísl. sagt um hann
 fær hann hefur aldrei hafþi meina tri að honum
 og svo mun um fleiri. Þessi skrif hans er
 þannig að þau er lítt skiljanleg. Þos Bjarni í Stólli
 var þarna á fildarfundunum og þegar fjöldum var fariin,
 segir hann við f. fr.: Óleyðan fördur, eg var að lesa Tímanum
 og þræktadi svo fætta uppi inn græn rogeis franda
 minni. Hvad meinar hann, eg er líkum að þrækt
 & sinnum og finn einka meiningi i því. —

Eg sé að Heimdalur þræktar uppi sunn klárunna.
 Þær er sagt að f.y. væri öllu eins og æður og munu hafa
 skippt f.y. að skrifa þessar fjármálagreinar. —
 Klárunnar er f.y. með tvær greinar minna aðra um
 mordur för s.b. menntask. er andsed að þær skrifar
 hann fyrir min sunn fíugardí. Hann er minn hörver
 og miðileins eins og kökluur. Eg celdadi mið ekki
 ill i þessi mál, en þegar madur fer að
 skrifa um þau þá berst svo mikil að manni,
 að hugsumum, að madur heldur aíþam lengur en
 madur vill.

Eg kom í fórhannar nýlega, þar sagði dökkinum
 mér að hin væri að hugsa um að fara til fylklanda

eftir miðað. Eg sagði andvitað að hinum skyldi skrifa þér og líðja þig að tilvega sín sannastar þin myndir gera það, sem þín gærir til að líða með henni. Ekki létst hinum koma sín að því. En kann henni hafi mið vartid kjarkurs sínum. En óðru tök eg eftir, að Gunnar var fár, sagði ekki ord, borki vid einn éda meim. Í- eftir var mér sagt að hann væri triðasölvur stílkeni íslenskum sem móðir hans fætti ekki mögur að gögnum. Þó fóssu myndir fætt-a fálaði Gunnars stafa, hann vinnur hér Jóni Röbjörnarsyni. Það er leidinlegt ef öðraða að illa að rísa þar inni að festum barnanna. Þóinn opinberandi í ^{týma} verfur mitt um háttidir, en svo var öll velvildin líkin mokkun síðar. Það var minni vist bara heppilegt, fætta var dikkur drengur, foreldar hans höfðu sagt að hinum setti enga aðh að Guðrúnun fann hann aðhun svo fátakur. Fætta er ekki aðilllegt, svo er Borgmálþor atvinnuslaus. Eg sendi Þóri hantkjöt, sem eg vona að hann hafi glemt sig vid i gær, þegar hann var 25 ára. Eg kann illa víði að sái orðnunar legge midur að systrabónn ^{minn} hafi matarashá i mér, svo fóss mér ekki mitt að lista Þórus gleima folundarka matnum, en eg setti þá klásinn að fætta að hann

traleikarði frændkonn voru Guðlaugur, svo eiginlega
hefði hann aðr að hafa bráða hjá sér aí
persunn sinnum heidursdegi. Halldor skrifadi
þer mi fyrir nokkrum dögum og sendi þer
eitt hvad af þundum ~~en~~ i aibyrdarþryffi, eg voru að
fáat komi til skila. Bjarni minn hafði alla
þina hentisemi, þáat verður ekki betra að látta
eignir sínar í meist annan en til frambaks
og mentunar göðurs dreng, sem hefur öll skilyndi
og fullarz einuð að vinna fyrir landið okkar
og fáera þáat uppi inn fari faradi, sem þáat er komið
i. Eg ger sagt þer þáat frændi minn, að þáat eru
margir, sem beinslinis setja voru sínar til
ykkaar bræðra, sem foringa á komandi arum,
en þáat vildi eg mið óska fess að þáat fyltud ekki
síthvern flokkum - heldur heldtud saman. —
Þá myndud þáat marka spor landi og lejð til
frama! Eg stékl mið ekki hefja kína þínum
meir að persun sinni, en vænt fyrkis mér
og okkar öllum, þegar löri kemur frá Bjarna.

Vit öll óskum þér gleðilegra jóla og vorum
að þér líti vel þó þin airt í framandi landi.

Erit styrkti þig og blessti í ~~þær~~ frambaki þínum, eg
vona að þin verdir farsell maddir. Hævar kevðin
þín frænska.

Eg fækki nýverið brep frá Guðrúnunni náðum
síðan. Óhinn segir að Ragnar sé salarókenari
þykir ríkis og hafi mikil að gera. Þeim líður
vel. R.
Enn er ófjöldum munnstofa ríppur inni sem
er óvan ge, og ek náðið að fá munnstofu þó hóttin
áhúr ófjöldum munnstofu. Ætlaði hér innið tveggj
stofu hér en ekki óhúr munnstofu, inniheldið einnig
skatnær hér en Tommi Mikur í munninum ríppur
þótti ófjöldum munnstofu með munnstofum go
væðstu líðum ríppur munnstofu á brennir grælum go
tunnið er hér með ófjöldum ríppur inni og ófjöldum munnstofu
menn ófjöldum hér með ófjöldum ríppur og ófjöldum grælum.
Hér eru ófjöldum munnstofu með ófjöldum grælum
menn ófjöldum hér með ófjöldum ríppur og ófjöldum grælum.
Hér eru ófjöldum munnstofu með ófjöldum grælum
menn ófjöldum hér með ófjöldum ríppur og ófjöldum grælum.
Hér eru ófjöldum munnstofu með ófjöldum grælum
menn ófjöldum hér með ófjöldum ríppur og ófjöldum grælum.
Hér eru ófjöldum munnstofu með ófjöldum grælum
menn ófjöldum hér með ófjöldum ríppur og ófjöldum grælum.
Hér eru ófjöldum munnstofu með ófjöldum grælum
menn ófjöldum hér með ófjöldum ríppur og ófjöldum grælum.

Hafnarfjörður 3 desember 1931

Skrifila 31. des.

Hjóri Bjarni, æðrins nokkrar límer til að pakka fjer fyrir mórg og brief, sem jeg hefi lesið með mikilli ainaðju; hjer er mi allt a ringulneid sem stenclar eins og fjer er kominugt gegnum blodin, er mi farit að vera það ekki einasta þeim sem atvinnuvektar standla heldur að að fjarðarleiðin sjálfi, og þarf jeg ekki að lyxa því fyrir fjer, að það stafar mest frá sandbandi Íslenskra með fagnadarmenn, er orsakad hefur óhöflega eindlu að almannarafje samfara of hain kaupgjáldi til sjós og sveita, og svo verðfalli afurða landsmanna, ekki er sjáanlegt að mein brekking verði að persu i brenn að býst jeg vir að þó að gengið yrði til Kosningar mei aftur, yrði sama náðurstader, og þó semilegt að fremsókn munni við ein meira að en súðaslinn síman.

Bondamennung okkar er sem sje ekki meiri en fætta þegar öllu er að botni hvolt, færir hafa nái til sín miklu fje i alskorar framfarið þarfar og óþarfar súðan fremsókn tak við, sámt af því eru gjafir og sunnt eru lán til byggings, sem fær alls ekki geta staddir straum af, og afleidningin synist vera sú að færir hugsi yfirlett eins og fagnadarmenn,

* Því mótt vist of til lagar döktrinars, sem fogni ótak ad alfræði bondana, að aðalbýtingablaði vor söndig angilding sínar að hinn sæti sást að frá og með 1. desember taki bindarbankin sínar Dóttir og Landsbankin af hinnum og síðilum.

sem eje þærriig ad fari meira sem eitt er fari betra fyrir okkur við komum ekki til ad standa straum af fari.

Algengdin gengur yfirleitt illa meist vagn afar slannar solu a' saltfiskinum, svo standur fáfnar til ad leggja toll a' isvaran fisk i Bretlandi ða banna influtning a' honum, er það ad vonum fari ad influtningur a' erlendum fiski þangad vext med hvernigari og stofnar þærriig finna eigin utgerd i voda, svo ene fari lika afar hrældir við ad kússar byrji lika með sinn nýja lagaraflota. Í veim Björnsson er mið i London til ad fylgjast med fari sem gjerst i þessum tollmáluum. Íslendingar hafa ad risu allrei grótt a' isfiskveidunum en a' meðan verð var fólkalegt a' saltfiski, var þó hagt ad halda skipumnum gangandi a' ferri fiskirri lika og skaffa mórgu folki atvinnu.

Eins og fari yálfagt hefur heigt hafa óþodnejar komið all kultalega framur við okkur mi nýverni, nokkar skip hófðu sett afli sinn allorði í "Euðhafin", og "Westernmunde", fleiri vilðu nota sjor af fessa, en þessir utgerðarnar tóku sig saman til ad hanna fessum fiski frá markaðinum og endadi það svo ad tvö "skip voru svo ad halda noral fullfumi í "Euðhafin", sem eje Skattagynnum fjekk 2000 mörk og færðilfur 4000 mörk

þar að aukí hafða bankar í þessum fiskiborgum neitad
áð yfirfore afgang skipta vorða eða það sem einkennilegra
er, líka neitad áð fora það yfir að ósókn Landsbankans
þar, svo áð það yrði notað sem greindla fyrir vorur
sem alltaf er verið áð flytja frá fiskkalands með skipum
Einskrifstofuins, þó segja vökvanleg stjórnarsáld þar
áð vorur megi taka fyrir afgang skipanna.

Nú er Jóhann Jósefsson fyrirvaraður Eyrarmanna farið til
fiskkalands til að reina að rjetta virði þessu, sem vandrí-
lækt.

Útgöndur á Max Pemberton, gjökk með afbrigðum
sel hvort alla snertir eru með saltfiskverfi, men hún
vera annan eða fyrir skipt með alla, eða 4,700 skippum
af þurrum fiski á vinnum 3 manendum, mei það heita
sjorlega gott að ekki lengri tíma og að ekki stórra skipt.
Ísfiskinuð hefur gengið nýgg illa sýja okkur í þetta
sinn.

EKKI SKIL JEG hvad fjarðverjas gata lengi haldii markimur
i gullgengi, það er rannas að vorum að þeir vilji
fordast í lengstu lög að hreifa þau, það er ekki svol langt
síðan að þeir eru gjaldþrosta með sinn fyrri gjaldeini,
en það blytur þó að koma að því að breiting vendi að
þessu því að eins og markið er skráð mið blytus að
vera erfitt um innflutning frá fiskkalandi, en þeir bjóða

þai líklega vörur eingöngu i annara fjöldu mynt.

Jófa: þui vendur mið að afsaka að jeg get ekki skrifat
þíð neitt skemtilegt, heyst líka hvíl að aðris gjöri það sem
farari eru í breifaskrifstofum. Jeg sendi þíð hjörnum fjóra
fimur frunda seðla, ollast jeg til að þui hafir þá aí
þíð og leggir þai ekki inn á Banka, það fer lítil
þýrir þeim og geti svo farit að gott veni að grípa
til þeirra seinna. Þræl vidvísur veru fimm erlendis
vil jeg taka það fram um þó að hjer heima sjan ymsir
erfðaleikar sem stendur, mætt þui ekki lata það hafa
mein áhrif aí þig ða nán fitt, svo að við höfum
nog afni til að kosta þig eins og sun var talan i
byrjun og vendur þui að lata okkur vota þegar að þui
þarf aí fje að halda aftur.

Óska jeg þíð svo glædilegra fóla og gods. Myrs
fimm einlögur

Hallðor Kr. Þorsteinsson.